

[Stensballe.]

kan være lige saa sandsynligt, og mere sandsynligt, at det vil gaa saaledes; end som af Ministeren antaget.

Hvad dernæst angaar Besparelserne, mener den højtærede Minister, at der ved en Nedlægning vil komme Besparelser paa alle Udgifterne, Udgifterne til Stations-tjenesten, Lokomotivtjenesten, Togtjenesten, Bane- og Signaltjenesten samt Vedligeholdelsesudgifterne til rullende Materiel, hvilke Udgifter i alt væsentligt skulde kunne spares, idet det forudsættes, at det fast ansatte Personale anvendes andetsteds til Erstatning for tilsvarende Personale. Betingelsen for, at det kan anvendes andetsteds, maa dog være, at der i de nærmest følgende Aar er Trang til mere Personale paa de øvrige Statsbanestrækninger. Men Ministeren har netop i denne Rigsdagssamling meddelt Rigsdagen, at der er overtalligt Personale indenfor Statsbanerne. Det fremgaar af det Lovforslag om midlertidig Nedsættelse af Aldersgrænsen for Statsbanetjenestemænd, som blev behandlet i Folketinget sidste Efteraar. Der findes i Bemærkningerne til det i Folketinget den 11. Oktober fremsatte Lovforslag (Tillæg A Sp. 2763) en lang Redegørelse for, hvor meget overtalligt Kontorpersonale der maa ventes at blive, og det meddeles tillige, at der ved Nedlæggelsen af Sidebaner skønsmæssigt anslaaes at ville blive et overtalligt Personale paa ca. 50 Mand. Der staar ogsaa i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag:

„Ved Nedlæggelsen af disse Baner vil det paa Banerne hvilende rene Under-skud, ca. 800 000 Kr., bortfalde delvis straks ved Nedlæggelsen, delvis efterhaanden som det overtallige Personale kan anbringes, og efterhaanden som Pensionsbyrden afvikles.“

Ogsaa der er der taget Hensyn til, at der vil blive Tale om Pensionering af Personale, og under Hensyn hertil er det altsaa vor Opfattelse, at i de første eet à to Aar — det er jo i indtil tre Aar vi har foreslaaet, at Banerne skulde opretholdes paa Prøve — vil man ikke kunne spare det anførte Beløb, fordi der vil komme Pensionering af Personale i Stedet for en Del af de Driftsudgifter, der spares. Vi har regnet med, at ca. 50 pCt. af Lønningerne vil medgaa til Pensionering, hvilket medfører, at man ikke vil kunne spare de Beløb, som nævnes i Betænkningen, for de fire Strækninger. Vi har i øvrigt i vor Opgørelse ikke regnet med en Pensionering af Værkstedarbejderne, idet vi ikke har haft noget Materiale til at skønne her-

over, og man vil derfor efter vor Opfattelse ikke en Gang med Sikkerhed kunne paaregne en Besparelse paa 50 pCt. Endvidere skriver Ministeriet, at det maa ligeledes paaregnes, at en Del af Udgifterne til Administration og af „Fællesudgifter“ samt af Generalomkostningerne under Værkstedstjenesten, vil kunne spares, men at det ikke er muligt at angive eksakte Tal for denne Besparelse. Vi vil ogsaa gerne tro, at der kan spares en Del, og vi har i de Beregninger, vi har foretaget, regnet med, at ca. Halvparten vil kunne spares.

Hertil kommer saa, at i Henhold til de Meddelelser, som vi har faaet, og i Henhold til Bemærkningerne til Lovforslaget er det oplyst, at hvis disse Baner nedlægges, staar man overfor en Risiko for Indtægtstab paa de øvrige Banestrækninger, og den er anslaaet til ca. 150 000 Kr. Vi har ikke kunnet faa Tallet opgjort for andre Baner end for den midtsjællandske Bane. For dens Vedkommende er det oplyst af Stykgodsudvalget, at man regner med en Risiko paa 76 000 Kr.

Ser man nu paa de Tal, som er stillet sammen i Betænkningen, vil man finde, at Nedlæggelsen af den sjællandske Midtbane med den deraf foraarsagede Indtægtsnedgang maa skønnes straks at ville paaføre Statsbanerne en aarlig Udgift, som vi paa Basis af de Beregninger, jeg her nævnte, i det første Par Aar anslaaer til 121 000 Kr., udover hvad det vil koste at drive Banen et Par Aar frem i Tiden, altsaa forudsat, at Personalet maa afskediges og pensioneres.

Derimod fremgaar det af de Opstillinger, der er foretaget, at Nedlæggelsen af de tre andre Baner vil give Statsbanerne formindskede Udgifter. Men sammenlagt for alle fire Baner vil en Udgiftsbesparelse ikke blive opnaaet, naar der ikke tages Hensyn til Forrentning og Afskrivning, hvad vi ikke mener; man bør i dette Tilfælde, fordi det er saa ringe, hvad der vil blive ændret ved Forrentningsudgiften, hvis Banerne nedlægges. Det kan være, at Nedlæggelsen vilde pynte noget paa Statsbanernes Regnskab, men det vilde kun være rent opstillingsmæssigt; det vilde i hvert Fald ikke pynte ret meget paa Statens Regnskab.

Naar man herefter regner med de 150 000 Kr., som er opført i Bemærkningerne til Lovforslaget som en sandsynlig Risiko for Indtægtsnedgang paa de andre Banestrækninger, vil det altsaa sige, at det ikke vil blive nogen Gevinst at faa nedlagt Banerne, men at det tværtimod